

ХУЛОСАИ

Шурои диссертатсионии 6D.KOA-114-и назди МДТ «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик)

Парвандаи аттестатсионии №3

Қарори Шурои диссертатсионӣ аз 22 сентябри соли 2026, №10

Дар барои сазовор донишгари Темиров Хушрӯзҷон Зарифович, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик).

Диссертатсияи Темиров Хушрӯзҷон Зарифович дар мавзӯи «Саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди ҳаёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Ҷумҳурии Шуравии Сотсиалистии Тоҷикистон (1961-1982)» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) дар ҷаласаи Шурои диссертатсионии 6D.KOA-114-и назди МДТ “Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров” (735700, ш. Хучанд, к. Мавлонбеков, 1; Фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 декабри соли 2025, №492/шд тасдиқ гардидааст), санаи 18 июли соли 2026 (Протоколи №6) ба ҳимоя қабул карда шудааст.

Унвонҷӯ, Темиров Хушрӯзҷон Зарифович, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, соли тавалудаш 1991, миллаташ тоҷик мебошад. Ӯ соли 2013 Муассисаи давлатии таълимии «Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Бобочон Ғафуров»-ро бо ихтисоси таърих ва ҳуқуқ, касби муаллими таърих ва ҳуқуқ хатм намудааст. Темиров Х.З. соли 2015 зинаи магистратура ро бо ихтисоси таърих ва ҳуқуқ хатм намудааст. Темиров Х.З. солҳои 2015-2018 дар зинаи докторант (PhD) таҳсил намуда, мавзӯи таҳқиқотии худро дар мавзӯи “Саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди ҳаёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Ҷумҳурии Шуравии Сотсиалистии Тоҷикистон (1961-1982)” барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) дар кафедраи таърихи халқи тоҷики МДТ “ДДХ ба номи академик Б. Ғафуров” тасдиқ намудааст.

Темиров Х.З. солҳои 2013-2022 дар Муассисаи таълимии давлатии махсусгардонидашудаи хонандагони болаёқати ҷамоати деҳоти Хистеварзи ноҳияи Бобочон Ғафуров ба ҳайси омӯзгори фанни таърих ва

ҳуқуқ фаъолият намудааст. Солҳои 2015-2022 дар вазифаи муовини директор оид ба тарбияи муассисаи мазкур фаъолият намуда, аз соли 2022 то инҷониб дар Муассисаи давлатии “Мактаби Президентӣ барои хонандагони болаёқат” дар шаҳри Бӯстон ба ҳайси омӯзгори фанни таърих ва ҳуқуқ, муовини директор оид ба илм ва инноватсияи муассисаи мазкур фаъолият намуда истодааст. Темиров Х.З. аз фанҳои таърихи халқи тоҷик, таърихи умумӣ, таърихи дин, асосҳои давлат ва ҳуқуқ, ҳуқуқи инсон дарс медиҳад. Ӯ машғулиятҳои назариявӣ ва амалиашро бо истифода аз технологияи нави таълимӣ, методу усулҳои муосир ва аёниятҳои дастисохт мегузаронад.

Диссертатсияи Темиров Х.З. санаи 23 июни соли 2026 дар ҷаласаи кафедраи таърихи халқи тоҷики МДТ-и “ДДХ ба номи академик Б. Ғафуров” (Протоколи №11) муҳокима ва баррасӣ гардида, ба ҳимоя пешниҳод шудааст.

Рохбари илмӣ – доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷики МДТ «ДДХ ба номи академик Бобочон Ғафуров» Набизода Ваҳхоб Машраб мебошад.

Муқарризони расмӣ:

Абдурашитов Ҷозил Маматович – доктори илмҳои таърих, профессор, мудирӣ шуъбаи таърихи навтарини Институти таърих, бостоншиносӣ ва мардумшиносии ба номи Аҳмади Дониши АМИТ;

Раҳимова Шаҳноза Каримовна – номзади илмҳои таърих, муовини ректор оид ба илм, инноватсия ва робитаҳои байналмилалӣ Донишқадаи кӯҳиyo металлургии Тоҷикистон;

Муассисаи пешбар – Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон дар ҳулосаи мусбати додашуда, ки аз ҷониби номзади илмҳои таърих, дотсенти кафедраи таърих ва диншиносии донишгоҳи мазкур – Умарова Муаззама Султоновна таҳиягардида, ки дар ҷаласаи кафедраи таърих ва диншиносӣ таҳти роҳбарии номзади илмҳои таърих, дотсент Ҳамидова Манзура Маҳмудовна, санаи 17 августи соли 2026 (Протоколи №11) баррасӣ ва бо имзои ректори донишгоҳи мазкур, номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент Мӯминзода Ш.А. тасдиқ шудааст, қайд менамояд, ки: «...диссертатсияи докторант Темиров Х.З. дар мавзуи «Саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди ҳаёти иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Ҷумҳурии Шуравии Сотсиалистии Тоҷикистон (1961-1982)» чун таҳқиқоти мустақилона ва аз лиҳози мантиқӣ баанҷомрасида ба шумор рафта, он ба талабот ва меъёрҳои муқаррарнамудаи бандҳои 31, 33, 34, 35, 37 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйиру

иловаҳояш аз 26 июни соли 2023, №295) тасдиқ гардидааст, мутобиқ ва ҷавобгӯ буда, муаллиф барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) сазовор мебошад».

Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи тақриздиханда бо он асоснок карда мешавад, ки онҳо аз рӯи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик), аз ҷумла дар атрофи масъалаҳои дар рисолаи диссертатсионии унвонҷӯ Темиров Х.З. баррасишаванда таҳқиқоти илмӣ анҷом додаанд.

Диссертатсия аз рӯи мазмун, сохтор, услуби таҳқиқот ва ҳаҷми маводи илмӣ ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйири иловаҳо дар асоси Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ шудааст, пурра мувофиқат мекунад ва муаллифи он Темиров Хушрӯзҷон Зарифович барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) сазовор мебошад».

Муқаррароти асосӣ ва хулосаҳои диссертатсия дар 13 мақолаи илмӣ муаллиф, аз ҷумла 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, 8 мақола дар дигар нашрияҳо сабти ном ва нашр шудаанд.

Мухимтарин интишороти довталаби дараҷаи илмӣ аз рӯи мавзӯи диссертатсия:

Мақолаҳои илмӣ, ки дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд:

[1-М]. Саҳми Ҷаббор Расулов дар бехдошти вазъи ҳаёти фарҳангии Тоҷикистон (солҳои 60-80-уми асри XX) // Номаи Донишгоҳ. Силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ. – Хучанд, 2018. – №2 (55). ISSN 2077 - 4990. – С. 42-49.

[2-М]. Ҷаббор Расулов – поягузори Барномаи давлатии Комплекси минтақавӣ-истеҳсолии Тоҷикистони Ҷанубӣ // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ. – Душанбе, 2019. – №3. ISSN 2074 - 1847. – С. 67-71.

[3-М]. Нақши Ҷаббор Расулов дар рушди соҳаи кишоварзии Тоҷикистон (солҳои 50 – ибтидои 80-уми асри XX) // Ахбори ДДХБСТ. Силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ. – Хучанд, 2019. – №2 (79). ISSN 2413 - 2004. – С. 5-11.

[4-М]. Саҳми Ҷаббор Расулов дар пешрафти илм ва маорифи Тоҷикистон (солҳои 60-80-уми асри XX) // Паёми донишгоҳи миллии

Тоҷикистон. Силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ. – Душанбе, 2020. – № 2. ISSN 2074 -1847. – С. 108-111.

[5-М]. Саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди иқтисодиёт ва фарҳанги Тоҷикистон / бо ҳамуаллифии Набизода В.М // Номаи донишгоҳ. Силсилаи илмҳои гуманитарӣ ва ҷомеашиносӣ. – Хучанд, 2024. – № 1 (78). ISSN 2077- 4990. – С. 18-22.

Мақолаҳои дар дигар нашрияҳо ба таърифи расида:

[6-М]. Джаббор Расулов – выдающийся партийный и государственный деятель // Известия вузов Кыргызстана. Республиканский научно-теоретический журнал. – Бишкек, 2018. – №2 (52). ISSN 1694- 7681. – С. 57-60.

[7-М]. Вклад Джаббор Расулова в развитие культурной жизни (взгляд на историю и культуру предков) // Наука и новые технологии и инновации Кыргызстана. – Бишкек, 2018. – №1. ISSN 1694 -7649. – С. 155-157.

[8-М]. Таърихе ба номаш мешавад иншо (Саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди соҳаи кишоварзии Тоҷикистони шуравӣ) // Паёми Суғд // Моҳвораи адабӣ ва илмию оммавии мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии вилояти Суғд. – Хучанд, 2022. – С. 91-96.

[9-М]. Ҷ шабеҳи Махатма Гандӣ буд / бо ҳаммуаллифии Акрамов С. // Ҷаббор Расулов – ходими намоёни ҳизбию давлатӣ ва ҷамъиятӣ.– Хучанд: Ношир, 2019. – С. 38-45.

[10-М]. Рушди илми тоҷик дар давраи роҳбарии Ҷаббор Расулов (солҳои 60-80-уми асри XX) // Илм – фуроғи маърифат. Маҷмӯаи мақолаҳои магистрантону унвонҷӯёни ДДХБСТ. – Хучанд: Дабир, 2025. – С. 322-326.

[11-М]. Ҷаббор Расулов ва тарбияи ҷавонони эҷодкор // Ҷавонон дар пайроҳаи таҳқиқ. Маҷмӯаи мақолаҳои устодон ва магистрантони ДДХБСТ. Нашри 7. – Хучанд: Дабир, 2024. – С. 222-230.

[12-М]. Зиндаву ҷовид монд, ҳар кӣ нақҷном зист (Марҳилаҳои асосии фаъолияти арбоби давлатӣ – Ҷаббор Расулов) // Ҷавонон дар пайроҳаи таҳқиқ. Маҷмӯаи мақолаҳои устодон ва магистрантони ДДХБСТ. Нашри 8. - Хучанд: Дабир, 2025. – С. 324-328.

[13-М]. Саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди иқтисодиёти Тоҷикистони шуравӣ (1961-1982) // Иқтисодиёти рақамӣ ва имкониятҳои татбиқи онҳо (Маҷлиси конференсияи байналмилалӣ илмӣ-амалӣ, 28 март соли 2025). – Хучанд: Дабир, 2025. – С. 390-395.

Ба автореферати диссертатсия чунин тақризҳо ворид шудаанд:

1. Ғозиева М.С. – номзади илмҳои таърих, дотсенти кафедраи забони давлатӣ ва ҷомеашиносии Донишкадаи политехникии Донишгоҳи техникии ба номи академик М.С. Осимӣ дар шаҳри Хучанд.

2. Набиева М.А. – номзади илмҳои таърих, дотсенти кафедраи ҳуқуқшиносии МД "Донишкадаи байналмилалӣ Хучанд"-и МД "Донишгоҳи байналмилалӣ сайёҳӣ ва соҳибкорӣ Тоҷикистон".

3. Ҷӯраев М.С. – номзади илмҳои таърих, мудири кафедраи ҳуқуқшиносӣ ва таърихи Донишкадаи илмҳои дақиқ ва технологияи Тоҷикистон дар шаҳри Хучанд.

4. Бурҳонов С.С. – номзади илмҳои таърих, муаллими калони кафедраи ҳуқуқшиносии Донишкадаи иқтисод ва савдои Донишгоҳи давлатии тиҷорати Тоҷикистон.

Шурои диссертатсионӣ қайд менамояд, ки доктарабони дараҷаи илмӣ бар асоси интихоби дурусту баррасии амиқи маводҳои бойгонӣ ва адабиёти илмӣ дар таҳқиқоти диссертатсионӣ чунин масъалаҳоро ҳаллу фасл намудааст:

- таҳлили маводи бойгонӣ оид ба таърихи ҶШС Тоҷикистон дар давраи сарвари Ҷаббор Расулов;
- вазъи иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Тоҷикистони шуравӣ дар солҳои 60-80-уми асри XX;
- рушди соҳаи кишоварзӣ, азхудкунии заминҳои наво ва обёрии водии Вахш;
- нақши роҳбари аввал дар таъмини Барномаи давлатии Комплекси ҳудудӣ-истеҳсолии Тоҷикистони ҷанубӣ;
- рушди маориф, илм ва фарҳанг бо таъсиси муассисаҳои нави таълимӣ;

Навгониҳои таҳқиқот дар он ифода меёбад, ки:

- бори аввал ҳаёт ва фаъолияти Ҷ.Расулов ҳамчун ходими намоёни ҳизбию давлатӣ ва саҳми ӯ дар рушди ҳаёти иқтисодӣ, иқтисодӣ ва фарҳангии ҷумҳурӣ бори нахуст ба таври таҳқиқоти таърихӣ, таҳлили муқоисавӣ дар доираи мавзӯ мавриди таҳқиқ ва омӯзиш қарор гирифтааст; дар асар дар шакли рисолаи доктор (PhD) тамоми роҳи пурбаракоти зиндагиномаи сарвари сиёсӣ, ҳаёт ва фаъолияти ҳизбию давлатӣ - Ҷ. Расулов дар рушди ҶШС Тоҷикистон мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст; дар рисола маводҳои бойгонӣ, пеш аз ҳама бойгонии ҳизбӣ, ки бозгукунондаи фаъолияти Ҷ. Расулов мебошад истифода шудааст. Бештари маводҳои истифодашуда бори аввал ба гардиши илмӣ ворид мешавад; навгонии илмӣ рисола бо пояи сарчашмавии таҳқиқот асоснок гардида, дар он қайду хотирот, мусоҳиба бо ҳамкорон, дӯстон ва

пайвандони Ҷ. Расулов истифода гаридаст, ки дар таҳқиқу омӯзиши зиндагиномаи ӯ аҳаммияти калон дорад; дар рисола бо баробари инъикоси марҳилаҳои асосии ташаккули Ҷ.Расулов чун ходими ҳизбию давлатӣ, хусусиятҳои рушди иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳанги ҶШС Тоҷикистон дар давраи роҳбарии ӯ мавриди таҳқиқ қарор дода шудааст.

Нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда:

1. Пажӯҳиш муайян намуд, ки Ҷаббор Расулов ҳамчун шахсияти муассири таърихӣ дар давраи роҳбарии худ (1961-1982) ба ташаккули низоми устувори идоракунӣ, таҳкими пояҳои сиёсӣ иҷтимоӣ ва рушди ҳамаҷонибаи Тоҷикистон саҳми ҳалкунанда гузоштааст. Ӯ бо таъба амалӣ, дониши касбӣ ва ҳислатҳои инсонии ҳокорӣ, масъулиятшиносӣ ва сарфакорӣ мактаби ҳоси сиёсӣ идоракуниро бунёд намуд.

2. Таҳқиқ амиқ намуд, ки саҳми Ҷаббор Расулов дар рушди саноат ва татбиқи Барномаи КМИТҶ дар солҳои 1960-1980 ба рушди инфрасохтори энергетикӣ, металлургия, химия ва мошинсозӣ замина гузошта, Тоҷикистонро ба ҷумҳурии индустриалӣ-аграрӣ табдил дод. Бо ташаббуси ӯ сохтмони НБО-и Норақ, Заводи алюминий, комплекси электрохимиявии Ёвон ва зиёда аз 300 корхонаи саноатӣ амалӣ гардид, ки ҳаҷми маҳсулоти саноатӣ 4 маротиба афзуд ва ҳиссаи энергетика ба 40,8% расид.

3. Дар асоси маводи бойгонӣ ва оморӣ собит карда шуд, ки сиёсати аграрии Ҷаббор Расулов ба рушди кишоварзӣ, азхудкунии заминҳои нава ва обёрии водӣҳои Вахш, Дилварзин, Мирзочӯл ва Данғара равона шуда, ба афзоиши истеҳсоли пахта (аз 172,4 ҳазор тонна дар соли 1940 ба 1 миллиону 10,7 ҳазор тонна дар соли 1980) ва ҳосилнокии он (аз 16,2 то 32,8 сентнер ба ҳар гектар) мусоидат намуд.

4. Таҳқиқ амиқ намуд, ки ташаббусҳои фарҳангӣ-маърифатии Ҷаббор Расулов дар рушди маориф, илм ва фарҳанг бо таъсиси муассисаҳои нави таълимӣ (то соли 1980 – 3033 мактаб), баланд бардоштани сатҳи таҳассусии омӯзгорон (аз 27,6% то 71,5%), таъсиси Институти давлатии санъат (1973) ва нашри Энциклопедияи Советии Тоҷик таҷассум ёфтааст. Ӯ ба рушди илм бо роҳандозии барномаҳои омодаسازی кадрҳо (то соли 1985 – 229 доктор ва 3074 номзади илм) ва густариши ҳамкориҳои илмӣ саҳми назаррас гузоштааст.

Аҳаммияти назариявӣ ва амалии тадқиқот. Таҳқиқоти мазкур ғайр аз аҳаммияти назариявӣ, маърифатӣ, донишҳои нава доир ба мавзӯи таҳқиқот аҳаммияти амалӣ низ дорад. Мавод, натиҷаву хулосаҳоеро, ки

аз таҳқиқу омӯзиши мавзуи мазкур ба даст омаданд, барои навиштани асарҳои ҷамъбасти оид ба таърихи навини Тоҷикистон, китобҳои дарсӣ, васоити ёрирасони таълимӣ, таълифи рисолаҳои илмӣ-оммавӣ аз силсилаи “Рӯзгори одамони наҷиб”, таълими семинарҳои махсус дар байни донишҷӯёни ихтисосҳои таърих, сиёсатшиносӣ ва ғайра истифода намудан мумкин аст.

Вобаста ба масъалагузори дар диссертатсия ҷойдошта муаллиф ҳангоми таълифи рисола ҳамчунин ба принципҳои воқеият, таърихият ва таҳлили интиқодӣ, аз миёни манобеи муътамад ба таври дақиқу муфасссал бароварда шудаанд. Ҳамзамон, мазмун ва муҳтавои диссертатсия ба сатҳи кунунии рушди илмӣ дар самти таърихи муосири Тоҷикистон мутобиқ буда, метавонад дар таҳкими тасаввуроти нав доир ба нақши шахсият дар таърихи сиёсату иҷтимоии кишвар саҳми назаррас гузорад.

Эътимоднокии натиҷаҳои ба дастмадаи ин таҳқиқоти илмӣ дорои асоси устувори мантиқӣ ва далелии таърихӣ буда, бо истифодаи васеи манобеи расмӣ, ҳуҷҷатҳои бойгонӣ, маводи матбуоти даврӣ, таҳлилҳои муосири илмӣ ва адабиёти муҳаққиқони соҳа ҳосил шудаанд. Маводи омӯхташуда ва таҳлили мантиқии онҳо аз тарафи муаллиф мустақилона анҷом дода шуда, ҳар як андеша, хулоса ва пешниҳоди илмӣ дар доираи мантиқи таҳқиқот асоснок гардидааст. Навгониву дастовардҳои рисола дар он ҷода меёбанд, ки дар натиҷаи муқоисаи танқидии диду назарҳои илмӣ, баррасии бисёрҷанба ва таҳлили сохториву мундариҷавии фаъолият ва шахсияти Ҷаббор Расулов барои равшанӣ андохтани баъзе паҳлуҳои норавшани таърихи Тоҷикистони шуравӣ дар солҳои 60-80-уми асри XX мусоидат хоҳад кард. Ҳамзамон, мазмун ва муҳтавои диссертатсия ба сатҳи кунунии рушди илмӣ дар самти таърихи муосири Тоҷикистон мутобиқ буда, метавонад дар таҳкими тасаввуроти нав доир ба нақши шахсият дар таърихи сиёсату иҷтимоии кишвар саҳми назаррас гузорад.

Саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ аз он иборат аст, ки ӯ маълумоту иттилооти парокандаро аз маъхазҳои гуногун, аз ҷумла Бойгонии марказии давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон (БМД ҶТ), Бойгонии давлатии таърихи навини Ҷумҳурии Тоҷикистон (БДТН ҶТ – собиқ Бойгонии ҳизбии Пажухишгоҳи тадқиқотҳои сиёсии назди КМ ҲК Тоҷикистон), Бойгонии давлатии вилояти Суғд (БДВС), бойгонҳои шахсӣ ва ёддошту хотироти ҳамкорон, дӯстон, ҳамзамонон, пайвандони Ҷ. Расулов, маводи Осорхонаи таърихӣ-кишваршиносии МТМУ №22 ба номи Ҷаббор Расулови шаҳри Хучанд ҷамъ оварда, онро таҳлил, танзим,

таърифи намуда, дар асоси таҳқиқи омӯзиши рисолаву тадқиқотҳо ва мақолаҳои нашршуда диссертатсияи худро эҷод намуда, саҳми худро дар таҳқиқи омӯзиши мавзуи интихобшуда гузоштааст ва таҳқиқоти мазкур таърихнигорини мавзуро ғанӣ месозад.

Тасвиб ва амалисозии диссертатсия. Диссертатсияи илмӣ, ки натиҷаи таҳқиқоти солҳои охир дар самти таърихи иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангии Тоҷикистон дар даври шуравӣ мебошад, дар ҷаласаи кафедраи таърихи халқи тоҷики факултети таърих ва ҳуқуқи Муассисаи давлатии таълимии “Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Бобочон Ғафуров” мавриди баррасии илмӣ қарор гирифта, бо дарназардошти сатҳи баланди таҳлили маводи манбаъҳо, асоснокии назариявӣ ва татбиқи натиҷаҳои таҳқиқот дар амалия, ҳамчун як таҳқиқоти илмӣ мустақил ва ҷавобгӯ ба меъёрҳои амалкунандаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ба ҳимояи расмӣ тавсия дода шудааст (Протоколи №11 аз 23-юми июни соли 2026).

Соҳтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, се боб, шаш зербоб, хулоса ва феҳристи адабиёти истифодашуда (214 номгӯй) иборат аст. Диссертатсия дар ҳаҷми 176 саҳифаи чопии компютерӣ пешниҳод шуда, соҳтор ва мундариҷаи он ба мақсад ва вазифаҳои муайяншуда мутобиқат менамояд.

Шурои диссертатсионӣ зимни баррасӣ аз он хулосабарорӣ намуд, ки диссертатсияи пешниҳодшудаи унвонҷӯ Темиров Хушрӯзҷон Зарифович таҳқиқоти ба анҷомрасонидашуда буда, аз ҷиҳати мазмун ва мундариҷа ба ихтисоси 6D020301-Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) мувофиқат намуда, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34, 35 ва 37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйиру иловаҳо дар асоси Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ гардидааст, ҷавобгӯ мебошад. Раванди ҷаласаи ҳимоя низ тибқи талаботи бандҳои 73-91-и Низомномаи Шурои диссертатсионӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйиру иловаҳо дар асоси Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26.06.2023, №295) тасдиқ гардидааст, гузаронида шуд.

Дар ҷаласаи 22-юми сентябри соли 2026 (Протоколи №10) Шурои диссертатсионӣ қарор қабул намуд, ки ба Темиров Хушрӯзҷон Зарифович дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ (таърихи халқи тоҷик) дода шавад.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ аз 11 нафар аъзои Шурои диссертатсионӣ 9 (1 нафар тариқи онлайн) нафар иштирок

доштанд, ки аз онҳо 5 нафарашон докторони илм аз рӯйи ихтисоси
диссертатсияи баррасишаванда мебошанд. Аз 9 нафар аъзои Шурои
диссертатсионии дар ҷаласа иштирокдошта овоз доданд:

тарафдор 9 нафар,

муқобил – нест,

буллетенҳои беэътибор – нест.

Раиси Шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои таърих, профессор

Давлатов М.

И.в. котиби илмӣ Шурои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои таърих
22.09.2026 с.

Аюбов А.Р.